

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG

WEEKBLAD VERSCHIJNENDE ELKEN ZATERDAG.

BUREAU EN REDACTIE:

DRUKKERIJ COLLEGE

(Nieuw-Moer)

(Stenderpoort),
TONGEREN

Postboksnummer 84955.

Telefoon 12

Abonnementprijs: fr. 15.00 per jaar,
Vooraf betaald.

30 centimes het nummer.

Alle toezendingen van geld, betrouwen en
aanbiddingen, moeten franco gedaan
worden aan den uitgever.

AANKONDIGINGEN.

Prijs per regel ..... fr. 1.00
Tuschen Aankondigingen ..... fr. 0.50
Van 1 tot 4 regels ..... fr. 3.75
Elke regel meer ..... fr. 0.50
Voor meer dan één inlassching, prijs
volgens akkoord.

Alle aankondigingen en mededeelingen
moeten ons toekomen voor Dinsdag
middag.

Duitschland trekt zich uit den Volkenbond terug en neemt geen deel meer aan de Ontwapeningsconferentie

En telegram uit Berlijn deelde Zaterdag namiddag volgend tijding mede: « De Rijksoverheid heeft besloten geen deel meer te nemen aan de werkzaamheden van de ontwapeningsconferentie, en zich uit den Volkenbond terug te trekken. » Naderhand verbleef ook, dat bij decreet van den rijkspresident, die Rijksdag ontbonden is op 14 October en er nieuwe verkiezingen uitgeschreven worden tegen 12 November.

Deze nieuwstijdingen hebben op het eerste oogenblik de wereld in roer en roer gezet.

Rijkskanselier Hitler, zooals het te voorzien was, heeft in een radio-pleidrede aan de wereld de red niet bekend gemaakt waarom de Rijksoverheid tot dezen stap is overgegaan en waarom zij de wereld voor dit voltoeken feit heeft geplaatst.

Het is een ernstige gebeurtenis, waarvan men zonder voorafgaand kennis van de verschillende gedachten moet onderzoek doen, en die men, eveneens zonder voorafgaand kennis, niet kunnen beoordeelen.

Dit dient de Belgische pers vooral te doen, die de toek is van een klein land, dat in de eerste zinnen op het internationale schouwspel, dewelke in de laatste dagen zijn gespeeld, slechts een overgeschikte rol heeft gespeeld — en ook te spelen had.

De persorganen van de groote mogendheden geven het gevoelen hunner regering weer en niet te na te schrijven, en er een Belgisch oordeel te maken, geven wij ons in het verbande ene rol die wij niet te vervullen hebben.

De radio-ede van Hitler kan men omtrent samenvatten als volgt: — Ah, wij (Duitschland) krijgen van u (Frankrijk, Engeland, Verenigde Staten, enz.) niet wat we wenchen, vragen en eischen om onze macht te vermeerderen en om uw macht te vermindern, zodat we gelijk staan, waardoor we evenwel kansen hebben van winnen als ik tot een nieuwen oorlog komt ofwel zodat we sterker worden dan zij, waardoor de kansen naar onze kant moeten overhellen! Welnu, we slaan de deuren dicht van de ontwapeningsconferentie en we trekken uit den Volkenbond, waar wij tezen ons samenpact om ons te behouden en te versterken. Wij hebben u geen rekenschap meer te geven van ons doen en laten en zijt uittien onze grenzen geen controle komen uitoefenen. Wij willen baas zijn in ons eigen huis.

Men moet de pleidrede van Hitler kunnen lezen met een koel hoofd en dan moet men erkennen dat zij het behoudig is opgesteld voor... het Duitse volk.

Want men heeft bij die lezing wel den indruk dat de pleidrede er meer op uit is het volk in Duitschland te overreden dan wel het buitenland te doen gelooven aan de oprechtheid der gevoelens en de zuiverheid der inzichten van de huidige bewindvoerders in het Rijk.

De zaak staat immers nu toch eenmaal zoo: indien vinding de geheele wereld tegen Duitschland is gekant, indien er niemand in de wereld recht staat om voor Duitschland partij te kiezen; indien thans al de mogendheden eensgezind zijn in hunne weigering om de Duitse vragen in te willigen, dan is dit uitsluitend het gevolg van het wantrouwen dat over gansch de wereld heerscht tegenover Hitler en zijne medebewindvoerders.

De Rijkskanselier kan er geen oogenblik aan gedacht hebben de wereld te overtuigen dat zij het verkeer voor heeft en haar te doen gelooven dat, zooals hij zegt, er geen vredelievende natie bestaat als diegene over dewelke hij regeert.

Zelfs de minst anti-Duitsgezinde in Europa of in Amerika moet toegeven dat er onder Hitler's leiding in Duitschland een regio is ontstaan, dat eene bedreiging is voor de rust en den vrede.

In alle geval het zou toch wel 't grootste wonder van de wereld mogen heeten dat vandaag de regeeringen van al de landen emparig tegen Duitschland zouden staan, indien er geen grond hoegenaamd voor hun wantrouwen bestond.

Met een Duitschland van Strasseman en Locarno zou dat nooit gebeurd zijn; met het Hitler-regiem heeft Duitschland alle recht op vertrouwen verbeurd.

Men zal den bal niet ver mis slaan wanneer men de beslissingen van de Rijksregering vooral aanziet als een man-oever om de aandacht van het Duitse volk af te leiden van de binnenlandsche moeilijkheden.

Want 't Duitse volk had veel verwacht van Hitler — een andere uitloeg 't toch niet te geven, aan zijn verbande hoede en snelle vlucht — en het wacht nog steeds op de verzeeniging der hoop die 't ontstaan van het nieuw regim allerwege gewekt had.

Onlangs de geweldige propaganda die zij doorvoerde is de nationaal-socialistische regeering er na acht maanden nog niet in gelukt de levensvoorwaarden van de bevolking te verbeteren.

Men had wonderen en mirakelen verwacht, en daar is te geen enkel gekomen; en met den dag is natuurlijk het ongeduld

groeter geworden.

Een groot gebaar op internationaal gebied, dat de meening moet verspreiden dat het Duitse volk verongelikt, onrechtvaardig bejegend, gehoocht en gesmaad wordt door ieder een, was een welkome uitkomst om de meest ongeduldigen te paalen.

Men zal toch aan niemand wijzen maken dat de openbare denkwijze zich zal laten om den tuin leiden met het soort pleiderei door den Rijkskanselier uitgeschreven bij middel der Rijksdagontbinding, om van het buitenland zoogezegd te toonen dat heel het Duitse volk achter zijn kanselier staat.

Onder het eigen volk kan dit effect maken; de Rijkskanselier kan zich echter geen de minste illusie maken over de waarde van de betrekking die het buitenland zal hechten aan een pleiderei, dat in het zaken staat der insteuring, in een land waar er maar één wil en één wet bestaat: die der Nationaal-socialisten.

Maar... dat is alles bijnaak bij het grootte van den nieuwen geschapen toestand, verwekt door het uittreden van Duitschland uit den Volkenbond en uit de Ontwapeningsconferentie, waaruit sommige menschen het besluit trokken dat een nieuwe oorlog nabij is.

Laat ons den toestand zoo zwartgallig niet beoordeelen en; voor de breek was het één smalen onder de openbare denkwijze zoowel op den Volkenbond als op de Conferentie, naar dewelke men alle gezeg ontkende; en nu zou het uittreden van Duitschland uit de zoogezegd zonder gezeg zijnde lichamen in eens het grootste gevaar betekenen.

Wij meenen het niet. Het groote gevaar voor den vrede is het Hitlerisme; de eenparigheid der mogendheden en kleine landen heeft positie gekozen tegen Duitschland om wille van het Hitlerisme; het Duitse volk kan het vertrouwen der wereld enkel terugwinnen indien het de krij-schavijnen der Hitlerianen en gewezen sabelspleijs doet sluitwijgen en vrede-schelmen laat weerklinken.

De gansche pleidooi van den Rijkskanselier is in tegenstelling met alles wat in de laatste maanden Duitschland te aanschouwen heeft gegeven.

WAT MEN TE GENEVE HAD BEREIKT.

Hoe was de stand van zaken, toen de tijd van het ontslag van Berlijn te Geneve vernomen werd?

Door toedoen van sir John Simon, den Engelschen minister van buitenslandsche zaken, was reeds een overeenstemming bereikt geworden, waarbij zoowel Frankrijk als Italië en de Verenigde Staten zijn huilken aangesloten op de volgende grondslagen:

1. er werd een overgangstijperk voorzien gedurende hetwelk de bestaande wapenningen niet mogen vermeerderd worden.
  2. een internationaal toezicht zou op de eerste naleving van deze schikking uitgeoefend worden.
  3. na het overgangstijperk zouden de aanvals wapenen van alle staten in vijf korten tijd worden afgeschafte.
  4. Duitschland zou, na het verloop van het overgangstijperk, over dezelfde wapensoorten mogen beschikken als de andere staten.
- Er bestond hier dus geen twijfel over de kans voor Duitschland om na eenige jaren tot de rechtsgelijkheid te komen, terwijl geen andere mogendheid haar bewapening zou uitbreiden en integendeel een werkdadige ontwapening moest geschieden.
- In desondanks heeft de regeering van Hitler de onderhandelingen afgebroken om met theatraal gebaar dat besluit aan de goedkeuring van een zoogenaamde volksstemming te onderwerpen.

DE INZICHTEN VAN DUITSCHLAND.

Verklaringen van propagandaminister Gobbels. — In de « Daily Mail » verschenen navolgende verklaringen van den Duitse minister voor de propaganda, dr. Gobbels, aan den Berlijnschen medewerker van het blad.

Duitschland acht zich, ondanks zijn uittreding uit den Volkenbond, gehouden de bepalingen van de verdragen na leven. Het vraagt alleen dat de andere ondertekenaar van die verdragen, eveneens die bepalingen naleven.

Wat de verhouding tot Frankrijk betreft, is de opvatting van de nationaal-socialistische leiders zeer veranderd. Wanneer het Saargebiet tot teruggeschonken zijn aan Duitschland, zullen er met Frankrijk geen geschillen nopens het wederzijdsche grondgebied meer bestaan.

Toen vroeg de Engelsche journalist of Duitschland ook een zelfde houding tegenover Polen zal aannemen.

Daarop antwoordde Gobbels dat de kwestie van Danzig en van den Poolschen gang stellig niet als opgelost kon worden beschouwd. Duitschland zal niet rusten vóór aler het weer in het bezit is ervan; maar het hoopt dat dit zal kunnen gebeuren door middel van onderhandelingen. Dat kan thans onmogelijk zijn. Maar in de huidige omstandigheden zijn er zooveel dingen in Europa — zoo besloot Gobbels zijn ver-

klaring — die onmogelijk leken en toch gebeurd zijn; een voorbeeld is; dat de nationaal-socialisten aan het bewind gekomen zijn.

WAT HET BUITENLAND WIL.

Sowjet-Unie blijft ontwapening nastreven. — De voorzitter van den raad van volkscommissarissen, Molotov, had van lord Cecil het verzoek ontvangen zijn oordeel te zeggen over het ontwapeningsprobleem, naar aanleiding van de bijeenkomst der internationale groep, welke zich met de bestudeering van dit vraagstuk bezighoudt.

In zijn antwoord zegt Molotov, dat de sowjet-regering nog steeds overtuigd is van de noodzakelijkheid van integrale ontwapening, om een einde te maken aan de bedreiging van den vrede. De sowjet-regering ondersteunt alle voorstellen tot werkelijke ontwapening, aangezien deze immers overeenkomen met haar eigen voorstellen, welke o.a. de afschaffing van de zware aanvalswapens der lucht, zee- en landmacht omvatten. In de vroeger door de sowjet-regering aangenomen houding is geen wijziging gekomen.

ITALIAANSCH PLEIDOOI VOOR KALMTE EN OVERLEG.

Er bestaat in Italië een uitgesproken strekking om te wijzen op de lichtpunten in de radio-ede van Hitler en niet zozeer op zijn daden.

De « Popolo d'Italia », het blad van Mussolini bevat een hoofdartikel, dat, hoewel niet persoonlijk door hem geschreven, toch zijn opvattingen weergeeft. In het artikel wordt onder meer gezegd, dat Duitschland beslissing, den Volkenbond en de ontwapeningsconferentie te verlaten, niet geschikt is om den Europeeschen toestand te verbeteren, doch dat de Italianen zich moeten houden voor overhaaste beoordeeling en onnoodige spanning. De vier mogendheden van Europa en de Vereenigde Staten zullen den nieuwen toestand kalm en met overleg onder het oog zien.

Opvallend is, dat gezegwen wordt over het viermogendhedenpact, dat thans op den achtergrond wordt gebouwd, nadat het dagelijks, sedert het in Juli 11, werd ondertekend, een groote ruimte in de Italiaansche pers en in redevoeringen had ingenomen.

WASHINGTON WIL DE CONFERENTIE REDDEN.

In officiele kringen te Washington is men de meening toegedaan, dat Duitschland althans gedurende een lange periode niet naar de ontwapeningsconferentie zal kunnen worden teruggebracht, maar men is van oordeel, dat de conferentie van een algeheele mishakking moet worden gered, daar deze den aanvang zou kunnen betekenen van een grooten internationalen bewapeningswedloop.

Volgens de « Herald Tribune » zouden Roosevelt en Hull eerst de reactie van Frankrijk en Groot-Britannie willen afwachten, vóórens zelf hun definitieve houding te bepalen. Onderwijl bleven de Ver-Staten trouw aan de rechtsgeldheidsverklaring van 12 December 1932, waardoor de ontwapeningsconferentie met Duitschland kan worden hervat.

DE AMERIKAANSCH GEZANT BIJ HITLER.

De gezant der Ver-Staten, te Berlijn, heeft zich langdurig onderhouden met kanselier Hitler, over den algemeenen politieke toestand en de slechte behandeling die in den laatste tijd verschillende Amerikaanse burgers ondergaan hebben.

De heer Dodd heeft na het onderhoud verklaard, dat kanselier Hitler zeer onstemd was over de jongste incidenten en dat in het vervolg de schuldigen zeer streng zullen gestraft worden.

Wat de nota betreft van staatssecretaris Hull, over den toestand, die door de laatste Duitse beslissing geschapen is, heeft de kanselier zijn dringenden wensch van vrede en zijn afkeur van den oorlog hernieuwd.

De gezant der Ver-Staten had den indruk, dat de Rijksregering zich waarlijk ernstig bezighield met de herneming en de voortzetting van het contact met de rest van de wereld.

Katholieke Plicht

Socialisten en liberalen maken tegenwoordig veel propaganda voor hunne pers. Dat is niet te verwonderen. De drukpers is een groote macht. Hare werking heeft een ontzaggeeliken invloed op goddienstig sociaal en politiek gebied, in een woord, op gansch het openbaar leven. Nooit was de invloed van de pers zoo ingrijpend, zoo aanhoudend en van zulk overwegend belang als in den tegenwoordigen tijd. Dat kan niet anders, omdat menschen, die op onze dagen geen dag- of weekblad lezen, zeer zeldzaam zijn.

Naar den keus der lezing van nieuwsbladen, kan men doorgaans den mensch beoordeelen. 't Is waar dat de toenemende ontwikkeling van het sportleven onze jeugd bedwelmt. Er zijn er zooveel die in een blad bijna niets anders lezen dan sportnieuws en sportartikelen. Zij zeggen de voorkeur aan bladen die het meest zulke proza van beste hebben!

Dat is te betreuren. Wij verstaan, dat bij het lezen van een blad, als 't voorle-

de heeft naar artikelen zijner keus of liefhebberij; doch voor katholieke menschen, meer dan voor andere, moeten de groote levensbelangen op den voorgrond zijn en blijven.

Dat wil niet zeggen dat iedereen aan politiek moet doen; neen, neen. Maar wij allen willen en wenschen, alle dagen van het jaar, een goed en degelijk bestuur; juist daarom is het noodig dat wij ons op de hoogte houden van de algemeene toestanden.

« DE POSTRIJDER » beleeft zich week aan week, jaar uit, jaar in, onverpoosd, tot verdediging van onzen godsdienst; tot verspreiding van gezonde gedachten op politiek, economisch en sociaal gebied. Hij is immers de trouwe, krachtadige en onverbiddelijke bekemper van alle demagogie en extremisme, oorzaak van alle dwalgens en miseries van den tegenwoordigen tijd. In de eerste plaats heeft hij recht op het vertrouwen en de ondersteuning aller katholieken.

Wij mogen zeggen dat zulks niet altijd best werd begrepen.

Dat MOET en ZAL veranderen.

Vóórtaan zal elke goede katholiek uit zijn huis verwijderen alle bladen, die strijden, rechtstreeks of onrechtstreeks, met zijne overtuiging; die den godsdienst bekampen, gedachten en beginselen voorstaan die nadeelig zijn aan de orde en den vrede; in de maatschappij; die verdeeldheid en haat zaaien onder de verschillende rassen, klassen en standen.

Een rechtvaardig katholiek zal een katholiek blad kopen en bij voorkeur « DE POSTRIJDER ».

BUITENLAND

CHINA.

Ingetogenheid. — Verscheidene gemeentelijke overheden in China hebben krachtige maatregelen genomen tot verbetering der zeden. In Peking bijvoorbeeld zijn op last der overheden alle cabarets gesloten en zijn de moderne dansen verboden. Lange rokken met een split mogen niet gedragen worden.

Te Kanton worden vrouwen niet op het rijtuig rijd. Sommige kinemas zijn gesloten en als in de weg geopende kinemas films gedraaid worden, moeten omhelzingen « geensureerd » worden.

In Shanghai mogen zelfs verloofde paartjes niet gaard in de straten loopen. Als zij dit toch doen, moeten zij « wegens slacht gedrag op openbare plaatsen » een boete betalen.

FRANKRIJK.

Zonderling geval van amnesie. — BIJ EEN OUD-STRIJDER. — In Frankrijk doet zich het geval voor van een soldaat, die in het begin van den oorlog werd gevangen genomen en naar Duitschland gevoerd, waar hij het geheugen verloor. Het is niet zoo schokkend als het algemeen bekende van den Italiaanschen oud-strijder, in wien de een eene misdadiger, de ander een geleerde meent te herkennen. Maar ook het geval van Antheleme Magin, of Montjoie, is gheminnig.

Onlangs is hij van het gesticht, waar hij verblijft, gebracht naar het dorp in het Indre-departement, waar hij moet zijn opgevoed en en waar hij indertijd het geboortehuis, de kerke en de school herkende. Uit eigen beweging liep hij daarheen en hij gaf duidelijk teekenen er meer geweest te zijn. Maar toen hij geleid werd voor degenen, die men zijn vader en broer wenschen bleef hij overschillig en genen schenen hem evenmin te herkennen.

Mevrouw Lemay, die in 1928 bij hoog en laag verklaarde, in Mangin haar man weer te zien bleef daarbij zij woonde toen bij Parijs en de man, bij wien hij toen zoo gewerkt hebben, heeft Mangin ondervraagd, en stond paf van de antwoorden die hij ontving omtrent werk, voor 1914 door Mangin uitgevoerd. Maar de patroon kon evenmin met zekerheid bevestigen den vroegeren bekende voor zich te hebben.

Een zekere Langlois, die met een soldaat hem van Mangin voorgeleed portret den kameraad niet kunnen herkennen. Weliswaar hadden ze elkander in 18 jaar niet gezien.

Mevrouw Lemay vraagt nu, Mangin te voeren naar het huis, waar zij gewoond heeft met dengene, die ze in hem meent hervonden te hebben. Een bezwaar is, dat de knevel, dien Mangin nog in 1928 droeg, weggeschoren is.

— Vrouw bedriegt met echtscheiding. — UIT WANHOOP SPRINGT ZIJ IN HET WATER. — Te Rance-Maritime speelde zich een drama af, waarbij een meisje het leven verloor.

De 41 jarige vrouw Beloncie, echtgenote van den stationverster, sprong er in de Rance, na haar dochterste steyig aan haar lichaam vastgebonden te hebben.

Gedreven door het instinct van zelfbehoud uitte de vrouw echter enkele hulpkretten, die dadelijk personen deden toemellen. De ongelukkige werd uit het water gehaald en de touwen waarmede het kind aan de moeder vastgebonden waren werden doorgesneden, doch reeds was het meisje overleden.

Op bevel van het parket van Dinan werd vrouw Beloncie aangehouden.

In verband met haar zwakken gezondheidstoestand, werd zij evenwel naar het hospital te Dinan overgebracht.

's Morgens was tusschen haar en haar echtgenoot een twist ontstaan, tijdens dewelke de man gesproken had van echtscheiding. Door schrik bevangen had de vrouw besloten, samen met haar dochtertje in het water te springen.

— De bibliotheek van Napoleon. — De Franse Regeering heeft het kruis van het Eereloojen toegekend aan den Heer en Mevr. J. Jaffre, die te Nizza verblijven en aan Frankrijk de persoonlijke bibliotheek van Napoleon hebben teruggeschonken. Het Britsche echtpaar woont al vijf jaar in Frankrijk. Het vierde onlangs zijn diamanten bruiloft — hij is 91 en zij 82 jaar oud — en het is zelfs bij gelegenheid van die viering dat zij hun gift deden.

Napoleon's bibliotheek bevindt zich thans in het Napoleonisch museum van Malmaison. In 1814 had keizerin Marie-Louise haar naar Weenen laten overbrengen. Aartsbischop Franz Salvator had, enige jaren geleden, de heele verzameling boeken te koop gesteld bij een boekhandelaar te Berlijn. Schikkingen werden toenmaals genomen op dat die verzameling voor een tijd te uitoetengesteld zou worden in het museum van Malmaison.

Stemmen gingen op om aan te dringen, dat de bibliotheek niet opnieuw Frankrijk zou verlaten. Alsdan werd zij aangekocht door den Heer en Mevr. Jaffre.

De verzameling bestaat voornamelijk uit klassieke werken, die Napoleon met voorliefde las wanneer de beslogmeringen van zijn taak hem eenige oogenblikken rust gunden. Ook de « Geschiedenis van den slag bij Marengo », geschreven door generaal Berthier, maakt er deel van uit. Dit werk werd, op de plaats zelf waar de slag beslecht werd, den Keizer door generaal Berthier zelf aangeboden, in 1805, bij gelegenheid van de vijfde verjaaring van de overwinning.

RUSLAND.

Het lachen hebben wij lang verleid. — Uiteensel uit een brief van een oud-officier van het Rode Leger in den Kaukasus.

De eene gruwelnaam volgt thans op de andere; heele dorpen sterven van honger. Onze bladen zijn niets meer dan leugenmeezingen, men wagt als men ze leest. In het buitenland, zoo schrijven onze kranten, heerscht er overal hongersnood, epidemie, werkloosheid, crisis, zelfmoord-epidemie, maar hier is het goed te leven, hier heerscht gestridt, hier troufmeest het Vijfjarenplan, hier is het Aardsche Paradijs... Maar de waarheid is eenigszins anders: de werkloosheid maakt hier tallooze slachtoffers en de gevolgen zijn hier veel verschrikkelijker dan in het buitenland; de werkloosheid is hier een misdadiger, wien men alle distributiebans mag ontzenden en dien men uit zijn huis mag verjagen.

Blijdschap is in Sovjet-Rusland niet meer dan een veracht burgerlijk vooroordeel, maar ook het lachen hebben wij reeds lang verleid. Iedereen is hier teneergeslagen, nerveus, prikkelbaar en bedacht voor zijn leven.

Het liden en de langdurige ontberingen hebben de menschen tot wolven gemaakt, die voor geen enkele wreeldheid meer terugdeinzen. Iedereen bespionneert zijn medemenschen. Iedereen tracht zijn buurman op een misdrijf te betrappen... Wij zijn op zedelijk gebied totaal bedorven en afgestompt.

DUITSCHLAND.

En slecht voortleken. — Na het nittreden van Duitschland uit den Volkenbond is Hitler verleden Zondag voor de eerste maal in eene openbare plechtigheid verschenen, namelijk te München, waar hij den eersten steen van het Huis der Duitse Kunst moest leggen.

Het spreekt van zelf dat Hitler er door de massa gesticht uit onthaald werd. Doch, deze gesticht ging weldra aan 't koelen ten gevolge van een incident, dat op de bijgevoegde lieden een doorslechten indruk heeft gemaakt, en beschouwd wordt als een slecht voortleken voor de toekomst van Duitschland.

Dr. Wagner, minister van Binnenlandsche Zaken, had Hitler een zilveren hamer overhandig zeggende:

« Nationaal-socialisten van het eerste uur verzoeken u dezen hamer te willen aanvaarden. Hij zopen dat gij hem zult gebruiken, niet alleen vandaag, maar in alle soortgelijke omstandigheden, en dat die hamer het zinnebeeld zal wezen van de groote lotsbestemming, welke het nationaal-socialisme te wachten staat ».

Hitler aanvaardde den hamer, en ging er den eersten steen mede vast kloppen. Doch, bij den eersten slag brak de hamer. Hitler, onthutst, bekeek den steel, die hij in de handen hield, en den hamer die ten gronde was gevallen.

Men verwachtte eene groote redevoering, maar Hitler zweeg. Dit incident was als een ijsbad over de menigte.

Nadat de eerste ontmoeting voorbij was, had er in de stad München eene groote betooging plaats ten eere van Hitler. En na een grooten stoet heeft de kanselier toch zijne verwachte redevoering uitgesproken.

OOSTENRIJK.

Afschuwelijke wredepleging. — MAN GEEFT EEN MEISJE VLEESCH MET TY.

FUSBACILLEN TE ETEN, WAARNA HIJ EEN EINDE AAN ZIJN LEVEN STELT. — Op 4 September laatst heeft een fotograaf, verbonden aan het Psychiatrisch Instituut van de Oostenrijksche hoofdstad, met name Piala, een einde aan zijn leven gesteld door gasvergiftiging. Eenige dagen later werd de sekretaress van dezelfde geneeskundige inrichting aangetast door tyfus.

Het geval was des te merkwaardiger, omdat Piala in een brief aan de jonge vrouw, om wier gunst hij verveegs gedongen had, geschreven had, dat hij haar zeer veroordeeld had en dat haar straf zou beginnen op 1 September.

De ziekte heeft zich naderhand herinnerd, dat zij van Piala een broodje met vleesch aanvaard had. Men vermoedt, dat de man tyfus bacillen in het vleesch gespoten had.

— Gisting te Weenen. — VREES VOOR ALGEMEENE STAKING. — Er neerscht algemeene onrust in de Oostenrijksche hoofdstad. Men vreest namelijk dat de socialistische leiders de algemeene staking zullen doen uitbreken, als protest tegen de beslissing der politie van Weenen welke verbod gegeven heeft het blad « Arbeiter Zeitung » te verkoopen. Ook zijn al de troepen geconcentreerd om de politie bij te staan in geval er wanordelijkheden ontstaan. Ook de Heimwehlieden hebben bevel gekregen zich gereed te houden om op het eerste noodsein op te treden.

Dinsdag avond ten 6 ure werd te Weenen het gerucht verspreid dat socialistische werkluden in de voorsteden betogingen hadden op touw gezet tegen de regeering Dollfuss. Onmiddellijk werden sterke politiekontingenten ter plaats gestuurd. Laat in den avond kondigde de politie af dat er geen socialistische betogingen hadden plaats gehad, doch dat zich enkele onbeduidende incidenten hadden voorgedaan, tijdens dewelke verscheidene personen warden aangehouden. Reeds zijn over gansch Oostenrijk afzonderlijke stakingen uitgebroken in verschillende fabrieken en men vreest dat de socialistische syndikaten de algemeene staking zullen uitroepen.

ENGLAND.

Schooljongen vond een schat. — HIJ VERKWISTE HEM MET ZIJNE SCHOOLMAKERS. — De bestuurder eener jongensschool te Portsmouth vernam bij toeval dat een zijner leerlingen, op het spelein van het gesticht voor zijne schoolmakers allerlei lekkernijen aankocht voor groot geld. Hij betaalde steeds met bankbriefjes. De bestuurder bemachtigde eenige dezer bankbriefjes en ging deze laten nazien in eene bank, waar zij echt bevonden werden.

Er wordt dadelijk een onderzoek ingesteld dat uitwees dat de scholier, de 12 jarige Ernest Ford, over enkele dagen, in een vuilnisloop bij Portsmouth eene oude doos had gevonden welke een sta en, twee gouden en drie zilveren uurwerken bevatta, samen met een dikke bussel bankbriefjes. Hij gaf de uurwerken aan zijn vader, doch hield het geld voor zich zelf en deed het mee naar school, waar hij zijne makkers rijklijke tracteerde. Toen hij door den schoolbestuurder ondervraagd werd had de jongen nog 106 bankbriefjes van een pond sterling op zich. Zijn vader heeft thans de uurwerken, welke een uiterst groote waarde schijnen te hebben, en waarvan een dagteekent van 1730, aan de politie overhandigd. De gerechtelijke overheden hebben een onderzoek ingesteld.

— Vreest de admiraliteit oorlogsgevaar? — UITGEBREID VLOOTPROGRAMMA. — Volgens de « Daily Herald » zou de Britse Admiraliteit niet alleen vragen, dat Engeland den vootbouw zou voortzetten in de mate der mogelijkheid van het vlootverdrag, maar ook, er op wijzend dat de vlootovereenkomst op 31 December 1936 zal ten einde loopen, zou zij het op stapel zetten van 25 kruisers en groote schepen van 25.000 ton, gewapend met kanonnen van 18 duim, voorzien.

Allijd volgens dit blad zou de Admiraliteit ook in haar andere voorstellen het bouwen van 15 tot 18 torpedojagers voorzien, om quadschische schepen, met een gezamenlijke waterverplaatsing van 10.000 ton, te vervangen.

Ook het bouwen van onderzeers tot 10.000 ton en van watervliegtuigen wordt aangeraden.

De Admiraliteit zou tenslotte nog 10.000 man troepenversterking en bijgevoegde credieten vragen, die moeten toelaten uitgebreide vlootmanoeuvres en bewegingen uit te voeren.

Van zijn kant, voegt het blad er aan toe, hoopt de Minister van Luchtvaart, dat de schatsticht het bouwen van talrijke militaire vliegtuigen zal goedkeuren.

ZWITSERLAND.

Zwitserland wapent zich. — De Duitse openbare meening is zeer ontsamd over het besluit van den Zwitserschen bondsrade, de legervergroting te verhogen en het reservemateriaal uit te breiden. Sommige Duitse bladen noemen dit een onvriendelijke daad jegens Duitschland, tansvolge van de berichten, die in het buitenland verschenen, over een Duitsch strategisch plan, dat bij een nieuwen oorlog een schending van het Zwitsersche grondgebied zou voorzien, met het doel Frankrijk in den rug aan te vallen. De « Tag » drukt er zijn spijt over uit, dat meer belang wordt gehecht aan het woord van internationaal avonturiers, die valsehe geruchten verspre-